

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/426/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513209894
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2513209894.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľov: 1. L. L., nar. XX.XX.XXXX a 2. E. L., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom V. I. Q. XXXX/X, Y., obaja zastúpení spoločnosťou: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti odporcovi: CONGRESS SERVICE SLOVAKIA, spol. s.r.o., so sídlom Palackého 22, Bratislava, IČO: 31 390 315, zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Miletičova 1, IČO: 36 860 891, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu, proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 13.09.2013, č.k. 12C/249/2013-17, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť obnoviť a zabezpečiť navrhovateľom 1 a 2 dodávky teplej vykurovacej vody do ústredného kúrenia v byte č. X, o výmere 65,30 m², nachádzajúceho sa na IV. poschodí zamestnaneckej časti objektu hotela Y., súp. č. stavby XXXX, zapísanom na liste vlastníctva číslo XXXX, vedenom Správou katastra Piešťany pre okres Piešťany, obec Y., katastrálne územie Y., a to do 15 dní od doručenia tohto predbežného opatrenia. Rozhodnutie prvostupňový súd s použitím ustanovenia § 75 ods. 1, 8, § 76 ods. 1 písm. f), ods. 4, § 102 ods. 1 O.s.p., vecne odôvodnil fakticky tým, že v danom prípade došiel k záveru, že na základe tvrdení navrhovateľov, osvedčených zmluvou o nájme predmetného bytu zo dňa 05.01.2007, výpisom z listu vlastníctva, sú splnené podmienky pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia. Osvedčenie nároku súd vyvodil zo skutočnosti, že z LV č. XXXX pre k.ú. Y. vyplýva, že odporca je výlučným vlastníkom stavby súp. č. XXXX v ktorej sa podľa predloženej zmluvy o nájme bytu nachádza predmetný byt. Z podaného návrhu vyplýva, že v predmetnom byte navrhovateľa, v dôsledku vyššie popísaného konania odporcu, nemajú zabezpečené teplo dodávané doposiaľ (pred vyššie podpísaným konaním odporcu) do predmetného bytu prostredníctvom radiátorov ústredného kúrenia, ktoré je nevyhnutnou súčasťou užívania tohto bytu na účely bývania, a to aj s poukazom na aktuálne ročné obdobie. Preto súd došiel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov a nariadil predbežné opatrenie, tak, aby mali navrhovatelia v predmetnom byte zabezpečenú riadnu a nerušenú dodávku teplej vykurovacej vody do ústredného kúrenia, nakoľko predmetný byt pokrýva ich potrebu bývania. Súd sa súčasne pri svojom rozhodovaní zaoberal aj otázkou primeranosti rozsahu predbežného opatrenia a došiel k záveru, že odporcovi nevznikne žiadna ujma jeho vlastníckeho práva, nakoľko užívanie nehnuteľnosti ktorej je odporca vlastníkom, nie je týmto predbežným opatrením dotknuté. Doba trvania predbežného opatrenia je daná ustanoveniami § 77 ods. 1 písm. b), d) O.s.p. Súd o trovách predbežného opatrenia nerozhodoval, nakoľko v zmysle § 145 O.s.p. súd o náhrade trov predbežného opatrenia rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie odporca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Uplatnil odvolacie dôvody, že súd prvého stupňa vec nesprávne

právne posúdil, nedostatočne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že navrhovatelia žiadnym spôsobom neosvedčili skutočnosti rozhodné pre nariadenie predbežného opatrenia. Predloženými dôkazmi preukázali len to, že je dané vlastníctvo odporcu a určité právo navrhovateľov, no žiadnym spôsobom nepreukazujú vznik situácie vyvolávajúcej potrebu nariadenia predbežného opatrenia, a to nezabezpečenie tepla v dôsledku konania odporcu. Podotkol, že vykurovanie prenajatého priestoru nie je služba poskytovaná celoročne ale len vo vykurovacom období v zmysle vyhlášky MH SR č. 152/2005 Z.z. Podľa odvolateľa predbežné opatrenie ukladá povinnosť, ktorá nevyplýva zo všeobecne záväznej právnej úpravy a ukladá ju bez časového obmedzenia, t.j. v priamom rozpore so všeobecne záväznou právnou úpravou. Plnenie predbežného opatrenia spôsobuje odporcovi priame hospodárske škody.

Navrhovatelia 1 a 2 odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu odporcu podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomné vyjadrenie, v ktorom navrhli napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť, prípadne ho v prípade potreby ohraničenia času dodávky tepla doplniť odkazom na vyhlášku MH SR č. 152/2005 Z.z. o určenom čase a o určenej kvalite dodávky tepla pre konečného spotrebiteľa. Navrhovatelia sa nestotožňujú s názorom odporcu, podľa ktorého dostatočne nepreukázali dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia, ktoré nemožno stavať na úroveň konania vo veci samej, založenom na princípe kontradiktórnosti, súd správne vychádzal z tvrdení navrhovateľov. Uložením povinnosti špecifikovanej v predbežnom opatrení nevznikne odporcovi žiadna ujma, táto povinnosť mu vyplýva zo samotnej existencie nájomného vzťahu, ktorý bol preukázaný. Odporca pritom ani raz nepoprel existenciu stavu, ktorým navrhovatelia odôvodňujú potrebu nariadenia predbežného opatrenia, nepredložil žiaden dôkaz o nepravdivosti ich tvrdení. Ak by si odporca svoju povinnosť riadne plnil, žiadna povinnosť vyplývajúca z predbežného opatrenia by mu ani nevznikla, nakoľko by ju plnil dobrovoľne. Ak sú tvrdenia navrhovateľov pravdivé a súd by predbežné opatrenie nevydal, navrhovateľom hrozí závažná ujma nielen na ich nájomných právach, ale aj na zdraví. Určite je naliehavejší právny záujem na ochrane zdravia a nájomných práv nájomcov. Navrhovatelia v podanom návrhu nežiadali uloženie povinnosti vykurovať nepretržite predmetný byt, žiadali iba obnovenie dodávky teplej vody vzhľadom na prerušenú prípojku, t.j. žiadali povinnosť pripojiť radiátory v byte na prívod ústredného kúrenia. Aktuálne už nastala vykurovacía sezóna a odporca napriek povinnosti uloženej v predbežnom opatrení nezabezpečuje vykurovanie predmetného bytu. Účelom predbežného opatrenia je odvrátenie hroziacej ujmy

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky na potvrdenie vecne správneho uznesenia prvostupňového súdu.

Z obsahu spisu bolo zistené, že dňa 03.09.2013 bol súdu prvého stupňa doručený návrh navrhovateľov 1 a 2, ktorým sa vo veci samej domáhajú vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa zásahu do plného a nerušeného výkonu práv navrhovateľov spojených s užívaním bytu č. X o výmere 65,30 m² na 4. poschodí zamestnaneckej časti objektu hotela Y., s.č. XXXX, zapísaného na LV č. XXXX vedenom Správou katastra Piešťany, pre k.ú. Y. a náhrady trov konania. Súčasne s návrhom vo veci samej podali navrhovatelia aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhali uloženia povinnosti odporcovi obnoviť a zabezpečovať navrhovateľom 1 a 2 dodávky teplej vykurovacej vody do ústredného kúrenia v byte č. X o výmere 65,30 m² na X. poschodí zamestnaneckej časti objektu hotela Y., s.č. XXXX, zapísaného na LV č. XXXX vedenom Správou katastra Piešťany, pre k.ú. Y. (ďalej len predmetný byt), a to v lehote 15 dní od doručenia predbežného opatrenia. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnili navrhovatelia tým, že 05.01.2007 uzavrel navrhovateľ 1 ako nájomca s prenajímateľom - Jednotným majetkovým fondom zväzov odborových organizácií v Slovenskej republike zmluvu o nájme predmetného bytu. V čase uzavretia uvedenej nájomnej zmluvy bol navrhovateľ 1 manželom navrhovateľky 2, čím im v zmysle § 703 ods. 1 Občianskeho zákonníka vznikol spoločný nájom k predmetnému bytu. Navrhovateľ užíva predmetný byt od roku 1984. Aktuálnym

vlastníkom bytu je odporca, na ktorého prešli aj všetky práva a povinnosti prenajímateľa zo zmluvy o nájme.

Podľa tvrdení navrhovateľov, odporca ako nový vlastník od počiatku zasahuje do pokojného stavu užívania bytu navrhovateľmi a ich rodinnými príslušníkmi s úmyslom ukončiť jeho nájomný vzťah k bytu. Vyvrcholením celej situácie je stav, že odporca uzatvoril (trvalo odrezal) prívod ústredného kúrenia v byte, čím znemožnil dodávku tepla do tohto bytu. Túto skutočnosť sa navrhovateľ dozvedel pri snahe pustiť v byte radiátor, ktorý mu nefungoval a následne zistil, že odporca prebúral stenu v časti vedenia stúpačky ústredného kúrenia k bytu a túto hrubou silou prerušil. Táto skutočnosť má za následok trvalú absenciu prísunu tepla do radiátorov navrhovateľa. Keď navrhovateľ tento stav u odporcu reklamoval, odporca mu postavil pred byt 4 ks elektrických radiátorov, aby si teplo zabezpečil nimi. Navrhovateľ má zato, že aj vzhľadom na predchádzajúce správanie odporcu je odpojenie bytu od ústredného kúrenia účelovým a premysleným ťahom odporcu v snahe ukončiť nájomný vzťah navrhovateľa k bytu tým, že mu nielen znemožní riadne užívanie bytu, keď ho vystaví nebezpečenstvu permanentnej zimy, ale aj tým, že mu niekoľkonásobne predraží vykurovanie bytu elektrickými radiátormi, pričom zároveň 4 elektrickými radiátormi nie je možné zabezpečiť riadne vykúrenie bytu o podlahovej ploche 65,30 m² v zimnom období. Odporca túto skutočnosť nielenže navrhovateľovi dopredu neoznámil, ale uskutočnil ju úmyselne za účelom narušenia pokojného užívania bytu, nakoľko neexistuje žiadny dôvod, ktorý by podľa navrhovateľa zakladal potrebu prebúrania steny a prerušenia stúpačky ústredného kúrenia k bytu. V samotnom Hoteli Y. totiž naďalej ústredné kúrenie funguje, teda odporca tento postup selektívne aplikoval iba na byt, ktorý užívajú navrhovatelia. O tejto skutočnosti svedčí aj fakt, že jedna miestnosť - WC, ktorá je napájaná na iné potrubie ústredného kúrenia je naďalej riadne vykurovaná. Konanie odporcu považujú navrhovatelia v rozpore s dobrými mravmi ako aj s povinnosťou zabezpečovať teplo v byte. Podľa navrhovateľov ide o premyslený zámer odporcu ukončiť s navrhovateľom existujúci nájomný vzťah tým, že mu nastolil stav nedostatočného vykurovania bytu, v dôsledku ktorého aj vzhľadom na blížiace sa zimné obdobie, hrozí nebezpečenstvo, že sa byt stane nespôsobilým na bývanie. Toto nebezpečenstvo hrozí aj v prípade prevzatia ťarchy neúmerne zvýšených nákladov v dôsledku inštalácie elektrických radiátorov, nakoľko tieto nie sú schopné zabezpečiť dostatočné vykúrenie bytu, a to najmä v čase, kedy sa v byte nebude nikto nachádzať. Bytové podmienky, v ktorých sa aktuálne navrhovateľ so svojou rodinou nachádza, sú podľa neho neakceptovateľné a z hľadiska blížiaceho sa zimného obdobia hrozí vážna ujma nielen na zdraví, ale aj majetková ujma spojená s finančnými nákladmi na vykurovanie prostredníctvom elektrických radiátorov.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie súd zásadne nariadi na návrh. Podľa ods. 2 návrh má okrem náležitosti podľa § 79 ods. 1 O.s.p. obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 75 ods. 7 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov, pričom o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov (ods. 9 cit. ust.).

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd môže predbežným opatrením nariadiť účastníkovi, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal, alebo niečo znášal.

Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní je inštitút predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že predbežným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, ani že v dôsledku predbežného opatrenia nevznikne nepríjemná ujma účastníkovi, teda že ujma povinného nesmie byť nepríjemná výhoda, ktorú nariadením predbežného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Navrhovatelia 1 a 2 podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sledujú dočasnú úpravu pomerov účastníkov. Pokiaľ ide o splnenie prvého z predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia a to osvedčenie žalobou uplatňovaného nároku navrhovateľov, ktorým sa domáhajú, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa zásahu do plného a nerušeného výkonu práv navrhovateľov spojených s užívaním predmetného bytu, vzhľadom na to čo dosiaľ vyšlo v konaní najavo, bolo by predčasným a neodôvodneným v tomto štádiu konania tvrdiť, že tento nárok navrhovateľov je očividne vylúčený. Na potvrdenie alebo vyvrátenie tvrdených skutočností bude nevyhnutné ešte doplniť dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Odvolací súd je preto toho názoru, že prvý z predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia a to osvedčenie nároku navrhovateľov uplatňovaného žalobou je daný.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa čl. 13 ods. 4 zák. č. 460/1992 Zb. Ústavy SR v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava SR“) pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 20 ods. 3 Ústavy SR vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

Podľa čl. 21 ods. 1 Ústavy SR obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

Podľa čl. 21 ods. 3 prvá veta Ústavy SR iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlia možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku.

Podľa nálezu Ústavného súdu SR spisová značka I. ÚS 13/2000 zo dňa 10.07.2001 1. Ústavou Slovenskej republiky vytvorená ochrana práva na súkromie sa vnútorne diferencuje. Jednotlivými ustanoveniami sa zaručuje ochrana súkromia v rôznych životných situáciách. Do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlia. Zásah do obydlia znemožňujúci ho užívať je spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života jednotlivca. Podľa okolností konkrétnej veci sa ten istý zásah teda môže dotknúť tak práva na ochranu súkromia, ako aj práva na ochranu obydlia.

2. Aj podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý zaručuje právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, v spojení s čl. 1 a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky sa musia uplatniť obdobné zásady ako v prípade čl. 21 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, pretože pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie legitímneho cieľa. V prípade oboch článkov výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch.

3. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, musí byť vykladané a uplatňované v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR ústava v čl. 19 ods. 2 nezaručuje ochranu súkromného a rodinného života pred akýmkoľvek zasahovaním. Zaručuje ochranu len pred takým zasahovaním, ktoré je neoprávnené. V súlade s účelom práva na súkromie môžu orgány verejnej moci, fyzické aj právnické osoby zasahovať do súkromného a rodinného života iných vtedy, ak ich zasahovanie možno hodnotiť ako oprávnené. Podmienkou ústavnosti takéhoto obmedzenia práva na súkromie je jeho určenie v súlade so všetkými normami ústavy, ktoré sú právne významné pri uplatňovaní práva na súkromie (II. ÚS 7/99). Takouto normou je aj čl. 13 ods. 4 ústavy, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Článok 21 ods. 3 prvá veta ústavy dovoľuje zákonom zásahy do nedotknuteľnosti obydlia „iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“ v záujme naplnenia tých cieľov, ktoré tento odsek ďalej taxatívne vymenováva, t.j. na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Ústava vo viacerých článkoch používa termín „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ (napr. v čl. 24 ods. 4, čl. 26 ods. 4). Hoci ho používa v rôznych súvislostiach, nemožno mu pripisovať rôzny obsah. Rovnaký termín obsahuje aj dohovor (napr. v čl. 8 ods. 2, čl. 10 ods. 2), preto bolo potrebné pri jeho výklade a uplatňovaní prihliadať aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. cit. rozsudok Gillow, § 55; rozsudok Matter v. Slovenská republika z 5. júla 1999, § 66).

Ústavný súd v súlade s medzinárodným štandardom sa už k tomuto ústavnému termínu „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ vyjadril vo svojej doterajšej judikatúre (napr. I. ÚS 33/95, II. ÚS 28/96, PL. ÚS 15/98) tak, že ho „možno vysvetliť ako naliehavú spoločenskú potrebu prijať obmedzenie základného práva alebo slobody. Obmedzenie práv a slobôd je nevyhnutné, keď možno konštatovať, že cieľ obmedzenia inak dosiahnuť nemožno. Predpokladom teda je, že obmedzenie je nutné aj v demokratickej spoločnosti“.

Inými slovami, zásah musí zodpovedať naliehavej spoločenskej potrebe a musí byť primeraný sledovanému legitímnemu cieľu; pri určovaní rozsahu obmedzenia je dôležitá aj podstata práva, ktoré sa má obmedziť. Obidva posudzované články ústavy majú síce inú štruktúru a formuláciu podmienok, ale s odvolaním sa na vyššie uvedené nemôže byť v prístupe k ich výkladu a uplatňovaniu v konkrétnej veci podstatný rozdiel. Aj podľa čl. 19 ods. 2 v spojení s čl. 1 a čl. 13 ods. 4 ústavy sa musia uplatniť obdobné zásady ako v prípade čl. 21 ods. 3 ústavy, pretože pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie ustanoveného cieľa. V prípade oboch článkov výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch.

V konaní bolo osvedčeným, že navrhovatelia majú v nájme predmetný byt, ktorý užívajú pre potreby svojho bývania. Podľa cit. čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, pričom do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlia, ktoré je nedotknuteľné. Každý zásah do obydlia znemožňujúci ho riadne užívať je pritom spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života. V dôsledku toho tým, že odporca ako evidovaný vlastník daných nehnuteľností prerušil dodávku teplej vody do ústredného kúrenia do obydlia navrhovateľov, zasiahol tým nielen do ich obydlia, ale aj do ich súkromného a rodinného života. Podľa čl. 20 ods. 3 Ústavy SR pritom vlastníctvo zaväzuje a nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných a výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, rovnako ako v zmysle cit. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade prerušenie dodávky teplej vody do ústredného kúrenia do obydlia navrhovateľov odporcom je neoprávneným zásahom do obydlia, súkromného a rodinného života navrhovateľov. Odporca sa uvedeným konaním podľa názoru odvolacieho súdu dopustil neoprávneného zásahu, ktorý nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaných základných práv a slobôd navrhovateľov (práva na obydlie, súkromný a rodinný život), zo žiadneho dôvodu nie je nevyhnutným a nie je ani primeraným, pričom ani nesleduje legitímny cieľ. Tento zásah odporcu nespočíval na žiadnych relevantných dôvodoch. Fakticky ním došlo k zneužitiu vlastníckeho práva konaním v rozpore s dobrými mravmi (čl. 20 ods. 3 Ústavy SR a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za zneužitie práva teda i vlastníctva pritom treba považovať konanie navonok dovolené, ktorým má však byť dosiahnutý nedovolený výsledok.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uzatvára, že v danom prípade bol naplnený i druhý zo základných predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia a to existencia reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy uvedeným právam navrhovateľov. Bolo preto dôvodným, aby súd návrhu navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a predbežné opatrenie v požadovanom rozsahu nariadil. Nariadeným predbežným opatrením sa pritom nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov a v dôsledku nariadeného predbežného opatrenia nemôže ani vzniknúť neprimeraná ujma odporcovi.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky odvolateľa, keď navrhovatelia osvedčili rozhodujúce skutočnosti v rozsahu potrebnom pre nariadenie predbežného opatrenia, a to najmä skutočnosť, že do bytu navrhovateľov nie je zabezpečená dodávka teplej vykurovacej vody do ústredného kúrenia, keď v danom štádiu konania za postačujúce treba považovať skutkové tvrdenie navrhovateľov. Ak by v skutočnosti dodávka teplej vykurovacej vody do ústredného kúrenia zo strany odporcu bola zabezpečená, nariadeným predbežným opatrením by mu nevznikla žiadna nová povinnosť. Odporca sa k otázke, či v skutočnosti je do bytu navrhovateľov zabezpečená dodávka teplej vykurovacej vody do ústredného kúrenia, vôbec nevyjadril. Pokiaľ odporca poukazoval na to, že nariadené predbežné opatrenie mu ukladá povinnosť vykurovať predmetný byt bez akéhokoľvek časového obmedzenia, v rozpore s ust. vyhlášky MH SR č. 152/2005 Z.z. o určenom čase a o určenej kvalite dodávky tepla pre konečného spotrebiteľa, z nariadeného predbežného opatrenia to nijako nevyplýva, nakoľko týmto je odporcovi uložená povinnosť nie byt vykurovať, ale len zabezpečiť dodávku teplej vykurovacej vody do ústredného kúrenia, pričom je samozrejmé, že táto povinnosť

sa viaže len na vykurovaciu sezónu v zmysle vyhlášky MH SR č. 152/2005 Z.z. o určenom čase a o určenej kvalite dodávky tepla pre konečného spotrebiteľa, bez toho, že by bolo potrebné vo výroku nariadeného predbežného opatrenia výslovne uvádzať odkaz na túto vyhlášku. Neobstojí preto argumentácia odporcu, že v dôsledku nariadeného predbežného opatrenia mu vznikne neprimeraná ujma.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu i odvolací súd zhodne s prvostupňovým bol toho názoru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predmetného predbežného opatrenia. Odvolací súd preto vo výroku vecne správne uznesenie súdu prvého stupňa s použitím ustanovenia § 219 ods. 1. O.s.p. potvrdil.

O trovách tohto odvolacieho konania bude v zmysle § 145 O.s.p. i v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. rozhodnuté pri rozhodovaní o náhrade trov základného konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.